

chapter 19

Love om ljumma eftermiddagar

När jag kysser hans ögon, öron, hals, haka och mun
(som i välsignelse)

Han smakar salt efter obefintliga tårar

Det var härligt att det för en gångs skull var jag
som
samlat ihop våra känslor mot natten

Hans smakdimensioner smälte på min tunga, i ruljans,
fortfarande upptagen. Det blir så poetiskt då.

Love la på luren. Jag hörde vad som först lät som ett par
pimpinätta
klackar sparka i gruset bakom mej
sänkas
till tunga steg

Men jag vände mej inte om

För jag visste att om det var han,
så skulle det inte förvåna mej

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mangleshot med Poeter.se id #18949 innehar upphovsrätten